

SLOVENSKI NAROD.

Slovenski Narod velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	K 24-	v upravnemu prejemam:	K 22-
celo leto	12-	celo leto	11-
pol leta	6-	pol leta	5/50
četr leta	2-	četr leta	1/90

Izjava vsak dan zvečer izvajamo nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna petit vinta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih inseracijah po dogovoru.

Upravnemu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

"Narodna tiskarna" telefon št. 85.

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vratajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5 (pri prilici levo), telefon št. 34.

Izseljeniško 310.

Dunaj, 6. avgusta.

V zadnji seji gospodarske zbornice je odgovarjal vodja trgovinskega ministra dr. Mataja na interpelacijo grofa Tarnovskega, ki zahteva od vlade, da v najkrajšem času predloži parlamentu zakonsko predlog o varstvu izseljencev, kakor to obljublja prestolni govor cesarjev.

To vprašanje se nahaja že dolga leta na dnevnem redu socijalno-političnih načrtov avstrijske zakonodaje. Ponovno je vladu že tudi sestavila zakonske osnтине, ki pa nikdar niso prekoraciли praga parlamentarne razprave. Reči pa se mora, da se je naša uprava vprašanja še le sedaj z vso resnostjo lotila, kajti še le letos so bile izvršene vse one predstudije, ki so potrebne, da se ustvari na podlagi praktičnih izkušenj in z ozirom na inozemsko zakonodajo zakon, ki bo potrebam in pravim socijalno-političnim zahtevam tudi odgovarjal.

Po naročilu trgovinskega ministra je sedaj izšla obširna knjiga: »Izseljeniška zakonodaja« (Die Auswanderungsgesetzgebung), v kateri je z ozirom na pri nas posebno pereče vprašanje, kako varovati avstrijske izseljence, sestavil ministerijalni podčinjenik dr. vitez Srbik v sinoptičnem razporedu najvažnejše evropske izseljeniške zakone ter tako ustvaril pregledni zbornik zakonov, ki so jih druge države v interesu svojih izseljencev že sprejeli — medtem, ko je Avstrija tozadovno daleč zaostala.

Do šestdesetih let preteklega stoletja ni igralo izseljeniško vprašanje pri nas skoraj nobene vloge. Od leta 1850—1868 se je izselilo iz cele države skupaj nekaj čez 57.000 oseb, od katerih je bilo čez 43.000 Čehov. Pri nas na Slovenskem je v tej dobi izseljevanje skoraj nepoznano. Po letu 1870 pa se dviga število izseljencev nepravosten in v osemdesetih letih je Avstrija izseljeniška dežela, ki je izgubila tekom naslednjih deset let 200.000 in v zadnjem desetletju 19. stoletja že 450.000 svojih državljanov. V tej dobi se pridružijo izseljencem Nemcem in Čehom tudi Poljaki in Slovenci. Vedno silnejši počasni človeški tok v prekmurskih deželah, statistika izkazuje od leta do leta žalostnejše številke in letno število 100.000 je že davno prekoraceeno. Izseljevanje je postalo ekonomična nevarnost za državo, v posameznih deželah in narodih (tako pri nas

na Slovenskem) prava gospodarska in moralna narodna nesreča.

Avtrijsko izseljevanje sloni na popolnoma drugih predpogojih kakor n. pr. nemško. Nemčija je danes že dejela, nasičena ljudske sile in brez skrbi oddaja svoj prebitek inozemstvu. Avstrija je država, kjer so le nengodni življenjski pogoji, napăčna ali zagrešena narodno-gospodarska in socijalna ter na najzadnje tudi kulturna politika krive, da odteka državi toliko ljudske sile, jo slabí, demoralizuje njeno prebivalstvo in končno, ker se celi pojav pri nas vrši populoma neurejeno, niti izseljencev samih ne ojači v gospodarski poziciji.

Izseljeniško zlo ima pri nas globoke korenine, katere je mogoče iztrebiti le s široko in globoko zasnovano gospodarsko, socijalno in kulturno politiko, ki mora ustvariti v domovini boljše življenjske pogoje, zasigurati delu zaslужek in odpraviti mamljivost ameriških rudokopov in delavnic, s tem, da ustvarja domače prebivalstvo usposobljene za življenjski boj, mu pripravi več delovne priložnosti in mu v eksistencičnem boju zavaruje uspehe njegovega dela.

Pri nas se je v tem oziru mnogo zamudilo; narodno-gospodarska zaostalost, ki drži državo še vedno v sponah vleagrarizma ter prepreča razvoj industrije in trgovine, socijalno-političen konservativizem, ki se še de danes ni mogel odločiti na temeljito rešitev eminentnih eksistenčnih vprašanj malih slojev, kulturno reakcijonarstvo, ki ubija solo s klerikalizmom in je izrazibro izročilo političnim in nacionalnim strastem, so rodile in z rastocim številom prebivalstva tako grozno ojačile izseljevanje.

Toda pri nas nismo le ravnodušni glede na vzroke te narodno-gospodarske kalamite, temveč država je bila napram pojavitvi samemu do sedaj skoraj popolnoma apatična. — Avstrijski izseljeneč je že na rodni zemlji izročen brezvestnim agentom, na celem njegovem potu v tujino »za kruhom« ga smatrajo spekulanti in izkoriščevalci z golj za »izseljeniško blago«, iz katerega se da vleči dobičke, v tujini je razpuščen od svoje lastne domovine, ki niti ne skrbi, da bi morda prihranjeni krajevji našli varno pot na rodno zemljo nazaj. Avstrija je do danes bres vseka pozitivne izseljeniške zakonodaje, za katero se so že davnaj odločile druge države, kjer izseljeniško vprašanje daleč ne

igra one velike vloge, kakor pri nas. Izseljeniška politika, to je organizacija in nadzorstvo izseljevanja, pri nas ni uzakonjena in obstoji danes le v par povečini negativnih, posameznih, почneveč policijskih odredbah, ki so zastarele in nezadostne. Je nujno potrebno, da se končno zakonito uredijo najvažnejša vprašanja, ki pridejo pri izseljevanju v poštev, da se izseljencem vsaj zasigura v njih in v interesu države oni minimum za konitega varstva, ki je v moderni državi samoobsebi umeven. Kot najvažnejše zahteve izseljeniškega vprašanja se označujejo:

1. izboljšanje izseljeniške tehnične in predvsem organizacije in nadzorstva izseljeniških agentov;

2. določitev zakonitih norem za prevoz pogodb s paroplovimi in drugimi transportnimi družbami, eventualno;

3. tudi tarifiranje voznih cen;

4. organizacijske službe;

5. koncentracija izseljevanja v domačih pristaniščih, da je kontrola olajšana;

6. obsegno državno varstvo v tujini in v slučaju povratka v domovino;

7. organizacijo in varstvo denarnega prometa izseljencev v domovino, končno;

8. olajšave za vojaški dolžnosti podvršene izseljence.

Potrebo takih zakonitih določitev vedno sledi tudi v Avstriji že dolga leto. Res je tudi vlad že dvakrat (v letih 1904 in 1908) pripravila zakonske predloge, katerih prva je bila celo predložena parlamentu. Do rešitve pa ni prišlo. Sedaj se končno tudi v tem oziru obrača na boljše. Na podlagi temeljnih studij se izseljuje v trgovinskem ministrstvu zakonski osnutek, ki se bo naslanjal na inozemsko izseljeniško zakonodajo, pri tem pa upošteval tudi specifične pojave in posebnosti avstrijskega izseljeništvja; oziral se bo primerno tudi na one dolobe, ki obstojajo zlasti v Severni Ameriki, Argentiniji, Braziliji, Avstraliji glede priseljenec. Dr. Mataja seveda včeraj ni obljubil, da bo vladu že ob gotovem terminu predložila zakonski načrt parlamentu; zagotovil pa je, da se bo to v najkrajšem času zgodilo.

Med tem pa hoče vlad vsaj z upravnimi sredstvi izpopolniti varstvo izseljencev. Posvečala bo večjo pozajem izseljeniškim domom v tujini, prepečala bo škodljivo in brezvestno agitacijo za izseljevanje ter ostro

pazila na agente, ki z oblubami in prepovarjanjem spravljajo na tisoče ljudi v nesrečo. Javne posredovalnice za delo, poduk prebivalstva o gospodarskih in delovnih razmerah v tujih državah bi v tem oziru mnogo koristili.

Izseljeniško vprašanje je socialno zlo, proti kateremu treba enkrat začeti z brezobzirnim bojem. Mi Slovenci smo na tem boju poleg Poljakov in Rusinov najbolj interesirani.

Zlet v Domžale.

To niso koraki, to so skoki, toda ti skoki so sigurni in niti podla zavist ne more jemati korakom Sokolstva, korakom zavedenosti in probuje naroda njih mozgavitega in neupogljivega značaja. Ob Kamniški Bistrici v ravni, obrobjeni od skalnatih gora, leže Domžale, — tužne — dvakrat so bile tužne do včeraj — toda včeraj je vzplamel ogenj, ki ga ne bodo pogasili nobeni viharji več, ogenj, ki je segel v sreca vsem, ki niso prodali svoje duše in celega sebe tujim za tujinom najhujšemu sovražniku našega naroda, ljudem, ki so v svoji zaslepljenosti in hinavščini morda celo bolj nevarni kakor odkrit in pozan sovražnik. Ne varjam samih sebe — mnogo je treba še storiti, mnogo napora je treba še, predno bo delo izvršeno. Sokolski dom stoji, domžalski Sokol se je izkazal kot vrlega in zavednega brata v sokolskih vrstah, — toda s tem ni dosegnoše vse. To je korak in temu koraku sledi še nešteči koraki proti cilju. Razvoj imenujemo vso to pot, ki jo ima pred seboj domžalski Sokol kakor vsi njegovi bratje, a imenovati smemo to konsekventno korakanje za jasnim ciljem naravnost naravnovo potreben. Da ni Sokola, ženjalna glava bi moral zanisiti sokolsko idejo in posebno med nami — žal — je treba, da nosimo danes narodno zavedenost med ljudstvo, med ono naše ljudstvo, ki je bilo pred leti še prava zaščita Slovenstva, ki pa je je zapeljala sebičnost in neizobraženost v farovzih na napačna in pogubna pota. Toda zdrava je ta razlika med videčimi in slepimi, ker z istim dnem, ko spregledajo vse, preneha glavno delo Sokolstva, vzgoja duha, ki je nečljivo združena z vzgojo telesa. Če bodo vsi naši ljudje duševno in telesno pravi Sokoli, potem smo dosegli vse, potem Sokola ni treba

več. Potem smo Sokoli vsi in ni se nam treba boriti več niti proti mračnjaštvu, niti po telesni zaostalosti.

— Rekel sem — žal — da je treba vzbujati narodno zavest, toda to ne velja v toliki meri onim, ki so se bali izobesiti v Domžalah našo narodno trobojico. Kar je v Domžalah upoštevanja vrednega, ni zamudil pokazati odkritega svojega mišljenja, drugih ne maramo obsojati, če jih je bilo precej malo. Preprani pa smo, da se bo tudi to število naših protivnikov po včerajšnjem dnevu znatno skrčilo, da, celo konkretna zadržila imamo, da se bo živelj v Domžalah kremenito preokrenil. In tega storila agitacija, to je storilo edino vztajno in zavedno sokolsko delo. Hodite potem na dan nove ideje, nova stremljenja za ideali, Sokol je naša prva etapa na poti razvitka človeštva. Če smo Sokoli vsi, nam prinesite še nekaj bolj dovršenega, nekaj kar odgovarja se bolj razvoju človeštva, — pravi Sokol se, ne bo opiral največji izpopolnitvi človeštva.

V tem znamenju je slavil tudi domžalski Sokol včeraj otvoritev svojega doma. Brez hrupa se je pripravljal domžalski Sokol na svoje slavje, in vendar so segali predznaki tega pomembnega dneva globoko v celo zgodovino slovenskega Sokolstva. Slavnost otvoritev same na sebi je postranska stvar, če zahteva tudi še toliko truda, zavest, da je izvršeno delo in zaupanje v prihodnost, to daje slavnosti šele historičen značaj, to ji daje pomen, brez katerega bi bilo slavljenje pena na vodi.

Ob 10. dopoldne se je priprjal posebni vlak z gosti na kolodvor v Terzin, kjer je čakal domžalski Sokol svojih gostov. Z godbo sprejeti so izstopili Sokoli in drugi gostje, med njimi veliko število navdušenih boriteljev, iz vlaka ter jih je pozdravil v imenu domžalskega Sokola njega starosta

Ravnik,

poudarjajoč v kratkih, a jedrnatih besedah pomembnost dneva, ki ga slavi domžalski Sokol, in pozdravljaljoč vse one, ki so se odzvali vabilu in prihitali v vseh krajev, da izkažejo krepke razvijajočemu Sokolu svoje simpatije. Odgovoril mu je starosta zvezne doktor

Oražen,

prinašajoč domžalskemu Sokolu čestitke k njegovemu slavju. Velik je bil trud, ki ga je stal delo, katero je izvršil domžalski Sokol, še večja pa

boval Dušan in par minut pozneje v vojaški bolnišnici. Sprejel me je prijazni polkovni zdravnik sam in me peljal osebno k Dušanu. Ležal je še v postelji, kamor so ga položili. Obraz mu je bil opadel in njegove prej sokolje bistre oči motne in brezizrazne, na poti pripritev in na čelu mu je zvezala majhna, s krvavimi pegami in strjeno krvjo obdana rana.

Stopil sem k postelji, mu zatisnil na lahno oči, prijet njegove ledene roke in začel jokati kot dete. — Srece mi je krčilo, nisem mogel več prenesti tega pogleda in obrnil sem se proč.

Zdravnik me je odvedel v svojo ordinanco sobo, mi ponudil stol in me vprašal za moje razmerje napram Dušanu. Ko sem mu razložil, da nazuju je vezalo mladostno znanje in srčno prijateljstvo, mi je pripovedal, da je došlo včeraj iz Ogrskega obvestilo,

Dušan je pobegnil neznamen kam od svojega polka. Danes pa so slišali pasantje na ulico krog 10. ure iz Dušanova stanovanja močen pok, in ko so udri radovedni v njegovo sobo, so našli Dušana vsega v krv, nezavestnega in z rano sredi čela ležati na tleh, kraj njega samokres, na mizi pa listič s prošnjo, naj se mene o njegovem činu takoj obvesti in se mi izroči zreven ležeč pismo in ključe njegovega stanovanja. Došli pa so rešilni voz

ga je odpeljal takoj v vojaško bolnišnico, in že potoma je Dušan izdihal.

Izpolnit je hitel tedaj — pravil mi je zdravnik — zadnjo željo pokojnikovo, obvestil me je brzjavno in sedaj še mi izroča pismo in ključ stanovanja.

Prosil se me je, da mu razodenem ob priliklju vzrok, ki je privelen tega splošno priljubljenega in nadarjenega častnika do tega koraka. Obljubil sem prijaznemu doktorju, da mu dan prihodnji dan zaželjena pojasnila, nakar sem se poslovil in hitel v Dušanovo stanovanje, da prečitam tam izročeno mi pismo.

V sobi je bilo mračno in ko sem odpril okno in je zasvetilo po lično urejeni sobi solnce, obstale so moje oči na sliki čudovito lepega dekleta, ki je stala v okvirju na Dušanovi pisalni mizi. Komaj sem umaknil pogled od te slike! Postavil sem stol bližje k oknu in odpril s tresoci rokami to-le pismo, ki slovi:

»Prijatelj!

Ne čudi in ne vstraši se! Poslavljam se od tebe, poslavljam za večno in poslednje moje besede veljajo Tebi!

Ko bodes čital ta list, me ne bo več meč med živimi! Umrjem samovoljno, sam rad si pretrgom drobno zivljenja! Kaj me je k temu privedit? »Ljubezen, prijatelj, ljubezen«, — umreti hočem z onim bitjem, ki ga ljubim! Ne štej mi v zlo tega mojega koraka, ker ljubezen, samo ljubezen me vede v to kar

se je izkazala njegova ljubezen do naroda in do razvoja. S ponosom lahko kažeš danes na svoje dovršeno delo, na svoj lastni hram, kjer hočete z zavednostjo in sokolskim ponosom vršiti svoje delo, krepiti telo in duh. S ponosom gledate lahko na svojo lastno telovadnico, na svoj lastni dom, na svetišče, ki ste si ga postavili sami, da gojite v njem to, kar vas more povzdigniti med najboljše člane človeštva, da gojite v njem to, kar vas more povzdigniti med najboljše člane človeštva, da gojite v tem tem svojem svetišču vse čednosti, ki vam pomorejo do vrhunca. Nevočljivi pogledi drugih vas v tem vašem stremljenju ne smejo motiti, vsa ta nevočljivost izvira iz občutka, da oni iz svoje lastne moći ne morejo doseči takih uspehov in iz priznanja, da ste storili vi velik korak. Res veliko delo ste izvršili, toda še veliko truda čaka Sokola, in to delo se ne more ustaviti, dokler sokolska misel ne prodre v zadnjo gorsko kočo, dokler zadnji kočar ne reče s ponosom, »moj sin je Sokol, — moja hči je Sokolica!« Potem bodo napočili tudi za naš narod lepiš časi!

Nato se je razvrstil spredvod, na čelu mu kavalkada 19 konjenikov, izvečne iz Kamnika in Ljubljane, za kavalkado »Slovenska Filharmonija« pred sedmoro zastavami, katerim so sledila sokolska društva, razdeljena po župah, potem domžalska godba in za njo župa »Ljubljana I.« — Zastav je bilo, kakor smo že omenili, sedem, in sicer: Zvezna zastava iz Ljubljane, zastava iz Celja, Skofje Loke, Kranja, Šiške, Ribnica in Zagorja. Dolga je bila vrsta domačih Sokolov in bratov, ki so priheli z vseh krajev domovine na to slavnost in med občinstvom, ki se je zbiralo v senci ob kraju razbeljne prasne ceste, je z veseljem pozdravljalo Sokole, je bilo pač tudi nekaj takih, ki so le topozrli v prihajajoče vrste, toda malo jih je bilo, in to je bilo dobro.

Pred ljudsko šolo ob vhodu v Domžale je čakal prihajajoče goste evet domžalskih mladenk z lipovimi venci in everticami, ki so jih poklonile zavedne in navdušene Domžalke sokolskim zastavam. Pred gasilskim domom je pričakoval došle Sokole oddelek požarnih brambe, ki je spomano se priklopil spredvodu, kateri se je pomikal proti »Sokolskemu domu«.

Pred »Sokolskim domom«

je pričakoval došlece oddelek domžalskega Sokola v telovadnih oblekah. Sprevod se je ustavil na cesti pred domom s čelom proti stavbi. Zastave so se postavile v polkrog pred pročelje Sokolskega doma in na vsako stran se je postavila ena godba. Vso pot so obispale vrle domžalske gospodčine s evertjem, tu pa je čakalo Sokolovo novo prezenčenje. Dvouprežen, s evertjem okrašen voz, se je pripeljal pred zbrane vrste Sokolov in usulo se je iz nežnih rok na tisoče in tisoče evertja na Sokole, dragim gostom v pozdrav. Kot prvi je spregovoril k otvoritvi Sokolskega doma nad vse delavnin in neumorni tajnik domžalskega Sokola.

Petrove.

Z radostnim srečem se ozirajo domžalski Sokoli na tako številne vrste Sokolov, ki so prišle počastit domžalskega Sokola na njegov slavnostni dan. Zlasti velika zahvala gre bratom s Štajerskega, onim bratom, ki se morajo sami boriti dan na dan za pravice svojega naroda. Ravno tako pa gre zahvala tudi drugim bratom, ki so prišli počastiti domžalskega Sokola s tužnega Krasa, skalnate gorenjske strani in vinorodne Dolenjske. V posebno velikem številu so priheli Sokoli iz Ljubljane, —

tudi njim iskrena hvala in vsem najtopljejše bratske pozdrave. Prišli sta, da slavite z nami otvoritev našega doma. Otvoritev doma bi bila sama na sebi morda manj pomembna, toda otvoritev lastnega doma za Sokola v Domžalah je bilo za domžalskega Sokola naravnost življensko vprašanje. Zato morda ni neumestno, če v kratkih besedah orisem zgodovino našega Sokola. Leta 1905. se je zbral v Domžalah nekaj ljudi, in sicer je bilo to v drugi polovici leta 1905., in ti ljudje so sklenili, da ustanove Sokola. Iz večine so moralni ti ljudje, katerim gre zahvala za vse poznejše delo, zapustiti iz stanovskih ali drugih ozirov Domžale, vendar pa je Sokol dolžan tem možem in tem kremenitom značajem svojo najtopljejšo zahvalo. (Zivelj!)

Na njih mestu so stopili drugi možje in teh naloga je bila, da prenskrbe Sokolu, ono, kar je za njega življenska potreba, če hoče obstajati, delovati in krepko napredovati. Voditelji so uvideli, da je treba Sokolu lastne telovadnice, katere doslej nismo imeli. Na razpolago je bila le skromna sobica, nekaj metrov dolga in nekaj metrov široka, ki nikakor ni zadostovala potrebam razvijajočega se Sokola. Smelo lahko trdim, da je bila naša telovadnica najmanjša sokolska telovadnica na celem Slovenskem, poleg tega pa je bil Sokol vedno navezan na naklonjenost enega člana, ki je dal sobo na razpolago. Treba je bilo tedaj misliti na ustanovitev lastnega doma, ker je sicer grozilo celo, da domžalski Sokol zamre. Napeli smo vse moči, da dosegemo na svoj cilj in danes lahko s ponosom gledamo na dovršeno delo, na svoj lastni dom. Toda to ni samo naš dom, to je dom slovenskega Sokolstva, in če ponavljam, da je to naš dom, da smo tu mi gospodarji, gospodarji v svoji lastni hiši, mislim, da je to dom Sokolstva, kamor lahko pride Sokol, iz katerega kraja si bodi in najde svoje ljudi, svoje brate! (Živahnodobravanje.) Marsikatera potna sraga je zazidana v tem zidovju, klub temu ne smemo misliti, da je z današnjim dnevom naše delo končano; težka dela nas še čakajo, in otvarajoč to zavetje napredne misli, ta naš dom, imejmo pred svojim duhom domžalski Sokoli besede našega pesnika Jurčiča:

»Trd bodi, neizprosen, mož jeklen, kadar braniti gre časti in pravde naroda in jezikova svojega!« Kot drugi govornik je nastopil viharno pozdravljen deželni poslanec doktor Triller.

Ko izpolnjuje slovensko Sokolstvo svojo dolžnost, da prisostvuje otvoritvi Sokolskega doma bratskega Sokola v Domžalah, in ko stojim takoj pred novozgrajenim domom, se mi vsiljuje nekot v spomin nepozaben prizor. Bilo je pred tremi leti v Pragi, ko je prikorakalo na staroslovni zgodovinski trg pred mestno hišo 20.000 Sokolov. Prostrani trg je bil videti kakor velika njiva, posejana z rdečim makom, polna rdečih sokolskih krovjev. In tedaj je stopil vodja te skoro nepregledne čete pred župana mesta Prage in je govoril nekako tak: »Glej, najboljše, kar imamo, smo ti pripeljali, da se ti pokloni narod, ki ti prinaša svoj največji zasklad, naš ponos in naše upanje. Tu, na tem zgodovinskem mestu, kjer so prelili najboljši češki možje svojim kri za svoje prepričanje, prisegamo svojemu narodu, da smo pripravljeni tudi mi položiti svoje življenje na altar domovine, če to zahteva od nas.« V teh kratkih besedah je izrazena vsa sokolska misel. Da pa je človek sposoben za tako velike žrtve, da je sposoben žrtvovati za svojo do-

nih, kako sem sanjal o dekletu, ki bi naj bila dovršeno lepa in kristalno čistega značaja? — Glej, našel sem vresničene te svoje sanje — taka je bila moja Muška!

Čudovito krasna je bila in njena krasota takšnega izraza, da se mi o podobnem še prej ni sanjalo. Ko sem jo prvič zagledal, mislil sem, da vidi dimo kraljsko bitje.

Vitka, ko jelke je bila njena rast, lasje njeni bujni in naravnovaloviti bili so kakor žareče zlato, čelo visoko in belo ko alabaster, polt divno čista, oblije bledo, toda ustne temnordeče, oči velike, nedolžne, čudno krasne in ko nebo sinje, so žarele polno kakor poldan in iz njih je zrnila vsa njena čista in angeljsko nedolžna duša, cel obraz je bil tako ganljivo krasen in pravilnost njenih potes takoj divno dovršena, da si Rafael ne bi mogel želeti lepšega vzora za svoje madone. Ročice in prstki so bili tako beli in pravilno zaokroženi, kot bi jih izklesal iz marmora — vse na njej je bilo popolno.

Cel njen obraz je obdajal rajskomili izraz deviške nedolžnosti, namenih ustren je blesketal, kakor biser med rdečimi rožami in ujen glas je bil tako glasben, krasen in mehak, kot žvgrevljene s'včka.

(Dalekibrojna)

movino tudi svoje življenje, je treba tudi, da je čvrta njegova duša in da je čvrsto njegovo telo. Jasneje ni mogoče označiti sokolske ideje. Trdne in neomajne volje je treba Sokolu pred vsem. Moti se oni, ki vidi sokolsko idejo v rdeči srajci in tisti, ki so z nezramno roko ugrabili Sokolu rdečo srajco, s tem niso storili prav ničesar, kar bi moglo škodovati Sokolu. Našega dela, naših idej nam ne morejo ugrabiti in če tegata ne morejo, je ves njih trud brezuspešen. Sokolstvo ne pozna politike in ne zanjuje nobenega naziranja, Sokolstvo pa ne daje tudi nobenemu stanu prednosti pred drugim in v tem je njegova moč. Njegovo načelo je: neminem time, neminem laude, — ne boj se nikogar, pa tudi ne delaj ni komur krvice! Kdor hoče živeti z nami v slogu, temu ne bomo stavlili nobenih zaprek. Strupenih puščic od leve smo bili navajeni od nekdaj, sedaj pa lete na nas tudi od desne strani. Toda ta novi boj nas ne bo potlačil, ne bomo se ga zbalili, marveč bomo začeli graditi, in smo jih že gradili, trdnjave, in zgraditi jih moramo tam, kjer nam groze. Domžale so narodnostno ogrožene, zato je bilo potrebno, da se je tu dvignila naša trdnjava in mlađi domžalski brat si je zasluzil s tem, da je dokazal, da pojmuje to svoje težavno delo in da se ne straši ne truda, ne žrtve, priznanje vsega slovenskega Sokolstva. Zelim, da stopa rod za rodom domžalskih sinov in hčera v stopinje vrlih svojih voditeljev proti cilju.

Dolgotrajno odobravanje je sledilo govornikovim besedam, nakar se je začel po odpeti himni

»Hej Slovanic«

pomikati spredvod naprej po Domžalah. Šele ob 12. je dospel spredvod, ki se ga je udeležilo do 500 Sokolov v kroju, zopet pred Sokolski dom, kjer je bil razstop, nakar so odšli posamezni oddelki v dolocene gostilne, med tem ko so telovadci ostali na telovadnišču, da izvedejo skupno proste vaje za popoldansko javno telovadbo, ki se je vršila ob 4. popoldne pod vodstvom načelnika zveze slov. sokolskih društev

Murnika.

Med opoldanskimi urami so bili vsi župni načelniki povabljeni na bližnji Kolovec od znanega priatelja in pospeševalca Sokolstva, od koder so se pred začetkom javne telovadbe vrnili na s evertjem in zastavami okrašenemu vozu v sredi zavednih deklek, spremljani povsod od viharnih klicev »živio«.

Javna telovadba,

ki se je vršila na ograjenem telovadnem prostoru, je jasno pokazala, kako je mogoče spretni roki spraviti v sklad v skupnosti vaje, izvajane prej posamezno v družtvih. Telovadba je bila sestavljena iz šestih posameznih točk in je trajala od 4. popoldne pa skoro do 7. zvečer, in vendar nisi opazil niti na telovadcih, niti med gledalcem, ki so zasedli prostrano tribuno v sedežu ob straneh, utrujenosti. Mnogo gledalcev, ki ni dobito več sedežev, je zaprolo kakor zid četrto stran proti veselčenemu prostoru. Kot prvi je nastopal naraščaj, ki je brezhibno izvajal težavne vaje s palicami in žel za svoj nastop zaslzeno pojavil. Na njim so nastopile, viharno pozdravljene, telovadke, 30 jih je bilo in so bile izvajene iz Ljubljane in Kranja. Izvajale so tri vaje, ki so stavile precejšnje zahteve na disciplino in tudi na gibčnost telesa, za svoje skoro brezhibno izvajanje pa so želeli tudi mnogo burnega aplavza in je bila pri razstopu tudi vsaka telovadka posebe živahnaklaimirana. Sledila je vrsta z levtvami, skoro sami ljubljanski telovadci, ki so želi zavoj, včasih res smeje skupine mnogo zaslzeno pohvale; zlasti ugajala je tretja in četrta skupina, katero zadnjivo so moralni telovadci na burno zahtevanje občinstva ponoviti. Proste vaje, ki so jih izvajali zdravjeni Sokoli telovadci, katerih je bilo do 150, so vzbujale med občinstvom splošno pozornost in je sledilo tako telovadbi predtelovadcev, kakor izvajanjem skupine viharno ploskanje, pa saj so stavile tudi te štiri vaje, zlasti pa zadnja vaja, take zahteve na telovadce, da se moramo čuditi, da so mogli telovadci po enem edinem skupnem nastopu tako skladno in brezhibno izvajati te težavne vaje. Sledila je nato telovadba na orodju, in sicer na štirih bradijih, dveh konjih, na krogih in na drogu ter skok. Te vaje so bile župne vaje in so jih izvajali telovadci z vso preciznostjo. Zlasti mnogo zanimanja in zasuženega priznanja so izvajale na drogu in na krogih, katere so, kakor sledče vaje vznoredne vrst, ki so jih izvajale skupine na krogih, na drogu, na dveh bradijih in na konju, telovadci izvajali z uprav mojstrosko dovršenostjo. Sledile so potem vaje in skupin, na štirih bradijih pod vodstvom načelnika Murnika, od katerih je zlasti zadnja skupina, 16 telovadcev v stoji na bradijih, izvajala občudovanje občinstva.

Omemiti je treba s posebnim zavoljstvom, da se je telovadbe udeležilo tudi mnogo okoliškega občinstva, znamenje, da se tudi ljudstvo zunaj industrijskih krajev živo zanimala za napredok Sokolstva.

Prireditve pa se je udeležil tudi poslanec dr. Rybar iz Trsta, kar je zelo veselo presenetilo Sokole, da so mogli pozdraviti vsaj voditelja tržaških Slovencev, ko jim ni bilo mogoče pozdraviti drugih bratov od obali sinje Adrije.

Ker pa smo že pri naštevanju odličnih gostov, moramo omeniti, da sta počastila prireditve tudi dva izvedena inspektorja telovadbe. Bila sta to oberčuk Major iz Kamnika in Krjan iz Ljubljane, ki sta imela s seboj še nekega človeka, menda svojega slingo, da jima je nosil pahljave iz pavovga perja kakor kak pristen orientalski evnuh. Gospoda sta se blagovolila izraziti prav pohvalno o telovadbi. Beležimo.

Po telovadbi se je razvila na veseličnem prostoru prav živahnina in neprisiljena ljudska veselica, ki je združevala goste in domačine v prijetju zabavi ob zvokih »Slovenske Filharmonije« in ob petju domačih pesni pozno v noč. Za to prireditve gre posebna zahvala neumornim domžalskim damam in njih prijateljicam, gospem in gospodičnam, ki se niso strašile truda, da so napravile svojim gostom in domačinom ločitev od veselčenega prostora zelo težko. Raztegnilo bi se nam poročilo v nedogledno, če bi hoteli samo poimenovati vse gospine moči gotovo ne preprijetemu delu v paviljonih. Paviljoni za kavo in slăščičarni je načelovala gospa dr. Krautova, paviljoni za evertelje ga. M. Urbasova, tobakarni ga, M. Flerinova, paviljoni za jestvine je načelovala ga. Za dnikarje v a, načelnici paviljonov za pivo sta bile ge. H. emulova in Pirčeva, paviljonom za vino pa sta načelovali ge. J. Adamčeva in Slokarjeva, in sicer prava v paviljonu za Gradovo vino, druga v paviljonu za Müllerjevo in Vodiškovo vino. — Če omenimo še, da se so v sokolski telovadnici ob zvokih domžalske godbe neprestano vrteli mladi pari in da je bila dvorana včasih za plesažljene premajhna, smo povedali vsaj medlo sliko cele prireditve, ki bi ostala vsakemu, ki se je udeležil, neizbrisno v spominu. Domžalskemu »Sokolu« pa kličemo, čestitajoč mu, krepki

»Na zdar!«

Politična kronika.

Pri cesarju v avdijenci sta bila ministriki predsednik baron Gautsch in ministerijalni tajnik Glanz ter je poročal cesarju o poletni sesiji državnega zboru ter o splošni politični situaciji. Takoj po avdijenci je obiskal Gautsch predsednika poljskega kluba Bilinskega, s katerim je imel nadeno uro trajajoč konferenco. Od Bilinskega se je peljal baron Gautsch k predsedniku državnega sodišča dr. Ungerju ter je imel tudi z njim precej dolgo konferenco. Kaj pomenijo te konference, pokažejo morda že prihodnji dnevi.

Z imenovanjem novih članov gospodske zbornice se bavijo zopet nekateri listi in trde, da pride v jeseni, ko se izvrši zopet novo imenovanje članov gospodske zbornice, v poštev tudi deželni poslanec vseučiliški profesor v Černoviceh dvorni svetnik Skedl. »Narodni listy« poročajo baje iz zelo zanesljivega vira, da prideta v gospodsko zbornico tudi Chiari in Prade.

Kardinal Gruscha je umrl, — in Nagl se veseli, bi lahko dostavili, ker mu ni treba več čakati na njegovo smrt, da postane dunajski knezoško. Zelo naivno se čujejo besede: »Koadjutorja škofa Nagla so mogli še-le v poslednjem urah obvestiti o opasnem zdravstvenem stanju kardinala.« Pri nas drugih smrtnih ljudeh gre to precej hitro, čeravno ne pretrajajo nevihte ali druge elementarne sile brzjavne zvezze. Iz Kranichberga pa na Dunaj pa se to ni dalo tako hitro napraviti. Tako je umrl kardinal Gruscha sam. Ob njegovem smrtnem postelji je stal samo njegov tajnik pater Kreichgasser, telešan zdravnik dr. Himmlich in njegova hišna oskrbnica. Gruscha je dosegel visoko starost 91 let, bil je sin nekega dunajskega rokodelca. Kardinal je postal leta 1891.

V ogrski zbornici se pripravlja na volilno reformo. To pa ne bo

šlo še tako hitro. Ministrski predsednik Khuen - Hedervary se je še le obrnil na ministra notranjih zadev, na socijalno - gospodarske in prosvetne organizacije ter na vseučilišče za nasvete glede izdelanja volilne reforme na podlagi datov, ki jih je podalo ljudsko štetje, oziroma tudi na Ogrskem ljudsko žretje, koncem leta 1810. Ministrski predsednik je zahteval od »merodajnih« organizacij tudi natančna poročila o strankah in sedanji politični konstellaciji. V pozivu pravi minister, da bo volilna reforma ena prvih nalog zakonodajce. Med tem, ko se igra ministrski predsednik s takimi lučnimi efekti, pa državni zbor ne dela. Sama poimenska glasovanja o dopuščenih poslancev poleg tega je pa Justhovec Eitner vložil zakonsko predlogo, da naj bi noben poslanec ne smel sprejeti niti

na kateri se je enoglasno sprejel predlog mizarskega mojstra Pendla: »Ker zastopniki pomočnikov niso odgovorili na vprašanje, zakaj se je stavka inscenirala, izjavlja zbor, da se ne bode s temi zastopniki pomočnikov več pogajal.« Stavka se bode najbrže ponesrečila.

Kuga slinavka in grintavka v mariborski okolici. V občini Ranče in Leiteršperk pri Mariboru se je pojavilo nekaj slučajev kuge slinavke in grintavke. V graški »Tagesp.« prispije Fr. Girstmayer krivdo preporavnih kontrol živine, katero gonijo različni domači in hrvaški mešetarji javno in skrivno čez hrvaškoštajersko mejo iz hrvaških sejmov. Zlasti evete bojda tihotapljenje hrvaške živine čez mejo na Dravsko polje, od koder jo potem spravlja na sejme v Ptuj in Maribor. Treba bo torej ljudi svariti pred obiskom ptujskih sejmov in bolje paziti na promet živine ob meji.

Narodno-obrambna enketa v Celju. Spodnještajerska akad. fer. društva prirede letos II. narodno-obrambnu enketo v Celju in sicer se je določil za to dan 2. in 3. septembra. Priprave vodi »Klub naprednih slov. akademikov v Celju« in so vse tozadnevine informacije, vprašanja itd. naslavljati na celjski »Klub«. Opozarjam že danes vso slov. javnost na to našo velevažno in zanimivo enketo, ki mora tudi letos uspeti v vsakem oziru. Popoldne 3. septembra se vrši na to veselica v celjski okolici v prid našim podpornim društvom. — Odbor.

Upravnštvo »Spodnještajerske jubilejske dijaške ustanove« razpisuje rok za podelitev podpor iz ustanov cesarja Franca Jožefa I. za revne dijake Slovence iz Sp. Štajerske do dne 20. avgusta 1911. Prošnjam morajo biti priložena: 1. Domovnica. 2. Ubožno spričevalo. 3. Spričevalo zadnjega polletja, ki mora dokazati najmanj prvi napredovalni red. Nekolekovane prošnje naj se vlože pri upravnštvu Spodnještajerske jubilejske dijaške ustanove v roke e. kr. notarja Lovra Baša v Celju.

Južnoštajerska hranilnica v Celju razpisuje rok za podelitev podpor iz ustanov cesarja Franca Jožefa I. za revne dijake v učenec kateriholi šole ali učnega zavoda, ali absolvirane visokošole, dokler ne dobe plačane službe, ki so pristojni v okrajih Šoštanj, Sevnica, Gornjigrad, Smarje pri Jelšah ali Vrancu do dne 20. avgusta 1911. Dosedanji štipendisti morajo na novo prositi. Prošnjam je priložiti: 1. Domovnica. 2. Ubožno spričevalo. 3. Spričevalo zadnjega polletja, ki mora dokazati najmanj prvi napredovalni red. Nekolekovane prošnje naj se vlože pri Južnoštajerski hranilnici v Celju.

Dne 17. septembra v celjskem »Mar. domu« velika ljudska slavnost Kluba naprednih slov. akademikov v Celju.

Roroško.

Poskušen beg dveh kaznjencev. V Paternionu sta posknsila uti v soboto zvečer iz zaporov okrajnega sodišča 16letni Jožef Veigl iz Nižje-astriskske in 14letni Kac iz Šlezije. Zaprti sta radi vlačugarstva, tatvne, goljufije in ponarejanja uradnih listin. V zaporu sta odlomila od nočne posode dva železna roča in kopala z njimi luknjo skozi zid. Ker sta pa delala ptičja precej neprevidno in preveč glasno, jih je iznenadil pri delu pažnik, ki je zaprl svobodežljiva ptička v drugo celico.

Požari. V Rožeku so pogorele v soboto zvečer tri hiše, med temi ena vila. Škoda je velika. Pri Tomažu pa je zgorelo posestvo z vsemi pritlikami in gospodarskimi poslopji posestniku Jul. Wanku. Škoda znaša okrog 30.000 kron. Ogenj je nastal v slabu ometenem dimniku iz katerega je preskočil na streho in se s silno naglico razšril po celiem posestvu.

Primorsko. Tragična smrt in pogreb Talke Jakilove. Poročali ste že o tragični smerti gdč. Talke Jakilove, smrti, ki je vso pezo svoje težke roke udarila po družini veletržca g. Jakila, zaenega po celiem slovenskem jugu in tudi po severu. Nesreča je tem večja, ker se je imela poročiti 2. septembra t. l. z dr. Irgoličem, ki je znan po svojem marljivem delu na sokolskem polju. — Kakor blisk je zadela vse ta žalostna novica in nobeden ni govoril o drugem, kakor o tem tragičnem dogodku. — Koga ne bi zvabljiva svežost vode k sebi! Sla je z majhno sestrico v vodo, prijeti so jo krči in tam je ostala v hladnem grobu. Včeraj se je vršil ob velikanski udeležbi Goričanov, okoli-

čanov, znancev in priateljev žalosti pogreb. Za krsto je korakala tudi deputacija turkajšnjega glavarstva z voditeljem dr. Baltičem na čelu. Pevci so zapeli dve žalostinki in ko je gdč. Cirila Medvedova s pesničkim zanosom govorila zadnji pozdrav, so zatrepetala vsem navzočim sreca v morju žalosti in ni ga bilo suhega očesa. Potri družini in dr. Irgoliču na iskreno sožal!

Proces proti »Banki Popolare« v Gorici. Državni pravnik govoril o meniji nekega Pecorari iz Visika, ki je bila prezentirana s podpisom Lazzarija pri banki. Predlagata, da se zasiši porotnika Lazzarija kot pričo, da so se podpisovale v banki goljufive menice. Zagovorniki opominjajo in poudarjajo, da dela drž. pravd. vse te predloge samo radi tegata, da bi potisnil Lazzarija iz porotne klopi. Sodni dvor odkloni drž. pravd. predlog. Nato nadaljuje Colle, kakor smo že zadnjči poročali svoje izjave proti izvedenčevim pojasmilom. Izvedenec odgovarja, da mu ni mogoče dati natančnih pojasmil na Collejeva izvajanja in trditve, ker se Colle opira v svojih trditvah na knjige in račune, ki so »sui generis«. Edini način, s katerim bi se lahko ovrglo Collejeva trditve, bi bil ta: Kontrola vseh računov pri raznih bankah, pri katerih so obtoženci igrali, to pa je neizvedljivo. Izvedenec pravi, da je bilo njegovo delo podobno sestavljanju kinežkega loneca, ki se je razbil in katerega hoče Colle s svojimi izvajanjimi zopet zdrobiti. Drž. pravnik se oglaši na to, rekoč, da je za njega vseeno koliko je škode. Zahtevati pa bi moral, da se izvedenčev mneneje še popolni, kar bi pa imelo za posledice odložitev procesa. — Proti temu pa so vsi zagovorniki. — Na to se vlečejo še na dolgo in široko izvajanja med Collejem in izvedencem. Colle skuša kolikor mogoče vse trditve izvedenčeve ovreči in vsi stope pod vtiskom, da sta oba moža pri številkah doma.

Letalni teden v Trstu. Pri sobotnih letalnih tekma sta se dvignili s Fischerjem zopet 2 ženski in sicer učiteljica Sabina Franovič in neka Fani Tedeschi. Letela pa sta ž njim tudi še 15letni Juri Gessi in Henrik Luzzatti. Vsi ti poleti so se izborno obnesli. Manissero se je posebno odlikoval v zdrkalnih poletih, ki jih je izvajal z občudovanja vredno hladnokrvnost in izborno tehniko. Nedosegljiv je v svojih hipnih polnih obratih in ostrih lokih v polnem diru. Dvignil se je zopet 1200 m visoko. Tudi Vidmarjev stroj je že popravljen. Včeraj je napravil v občo zadovoljnost občinstva mladi avijatik 10 minut dolg poskusni polet čez letalno polje. Polet se mu je popolnoma posrečil. Preletel je polje v višini 300 metrov. Včeraj popoldne je bil zadnji dan letalnih tekem. Tekme so bile gotovo tako mnogobrojno obiskane, kot še nikdar, kajti ne samo izborni poleti avijatikov, ki so se dosedel izvrstno obnesli, marveč je vlekla ljudi gotovo še posebno huda borba med avijatiki za prvenstvo in tekma za razpisana darila. Legagnoux in Mannissero bodeta tekmovala za svetovni višinski rekord, katerega je imel preje Legagnoux. Pred nekaj meseci pa mu ga je vzel avijatik Loridan, ki je letel 3200 m visoko. Legagnoux si ga hoče zopet osvojiti, Mannissero pa se je odločil, da ne mara zaostati za prednjim Francozom. Trajinih poletov se bodo udeležili vsi štirje avijatiki in sicer Legagnoux, Fischer, Mannissero in Vidmar. Najzanimivejša pa je gotovo borba za dario, ki je določeno za najboljše zdrkalne polete z višino z ustavljenim motorjem. Tudi se je oddalo včeraj častno dario mesta Trsta in sicer 2500 K. in dario klubu avijatikov »Yes Chavez«. Izid tekem zadnjega dneva počasno jutri.

Nezgode. Nenadoma je umrl včeraj v Trstu 56letni Jožef Perkovič radi otrpenja sreca. Trgovec I. Riccoli v Trstu je včeraj v kavarni »Stella polare« slekel telovnik, v katerem je imel denarnico in zlato uro z verižico in ga položil na prazen stol zraven sebe. Ko je odhajal je počabil telovnik v kavarni. To je opazil še na poti proti domu. Vrnil se je takoj v kavarno, toda telovnika ni našel več. Škoda ima okoli 180 kron. — Zastrupili sta se hotela včeraj 39letna kuharica Terezija Matjazič in 52letni delavec D. Mastjak, ki je prisel še pred nekaj dnevi iz Rima. Delavec v tovarni za linolej S. Sušič je padel med delom pod neki voz in se tako nevarno poškodoval na glavi. — Lastnika kamnoloma v Dutovljah Ivan in Anton Šestina je nevarno poškodovala, posebno na očehi mina, ki se je razpletela predcasno. — Vrat se prestrelil med igro s flobertom 15letni kamnoseški vajence E. Goba.

Tativne. Hišni oskrbnici na cesti del Bosco št. 11 v Trstu je bilo včeraj pokradeno za 100 kron zlatnine. Tativno je izvršil še 13letni B. Gerigč. — Kotlar 22letni V. Posar je hotel včeraj na cesti vzeti iz žepa denarnico nekemu Simonu Jakliču.

Jaklič je tativno opazil, že predno je mogel Posar denarnico izmakniti. Razjarjen radi te predznosti je dal tatu gorko zaušnico. V tem trenotku sta priletela Posarju na pomoč 2 tovariša. Gotovo bi bili Jakliči vsi trije pošteno nabili, da ga ni rešil stražnik, ki je Posarja aretilal. Njegova dva tovariša pa sta mu ušla. — Aretilali so včeraj 20letnega Karla Štembo, ker je ukradel v ljudske kopališču za 12 krom prtičev. V prosti luki pa so zasačili delavca Ivana Furlana in Ivana Štepica, ki sta ukradla 15 in pol kg slanine.

Iz finančne službe. Finančna koncipista Zvonimir Bogdanovič in Adam Krtalič v Sarajevu sta postala finančna podatnjaka. — Davčni nadzorovnik Aleksander Vlah je šel na lastno prošnjo v pokoj. Povodom vponjitev je dobil vitežki križ Francu Jožefovega reda.

Ponesrečeni avstrijski parnik. Iz Almire na Španskem je prišlo včeraj brzjavno poročilo, da je pripeljal tja avstrijski parnik »Atlanta«, ki je preej poškodovan. Parnik je trčil namreč nedaleč od Almire radi goste megle v neki angleški parnik. K sreči so poškodbe, ki bi bile res nevarne na zgornjem delu parnika.

Kolera v Trstu.

V soboto so pisali posebno lokalni tržaški listi kako optimistično o stanju kolere v Trstu. Tudi mi smo se nagibali teži, vendar z opazko, da nadnado poslabšanje zdravstvenega stanja ni izključeno. In res se je čez nedeljo stanje precej poslabšalo.

V soboto je umrla za kolero 33letna služkinja v neki tolerančni hiši Matilda del Giorno. — V vili Sartorio je internirana sedaj 43 oseb. Izmed teh je obolela na novo 8letna Flaminia Zanotti. Bakteriologična preiskava je dognala pri njej kolero, njena mati in sestra Adela pa sta zdravi kolerabacilonsilki. Obe so odpljali zopet v infekcijsko bolnišnico. Sumljivo je obolela v soboto tudi 12letna Marcela Lipšč, pri kateri pa kolera še ni dognana. Glede mornarja Stefeta, ki je umrl nenadoma za kolero, so krožile govorice, da Štefe ni umrl za kolero. Te govorice so bile neresnične in so imele zgolj pomirljiv značaj. Zdravstveni oddelek pomorske vlade objavila dne 4. avgusta: Včeraj je nenadoma umrl na torni ladji »Stella«, ki prevaža obrežnih postojankah prenog 53letni mornar Anton Štefe. Ladjo so odpljali takoj v pomorski lazaret, dasi v začetku slučaj Štefeta ni bil sumljiv. Obdukcij in bakteriologična preiskava pa sta dognali, da je povzročila Štefetovo smrt prava azijska kolera.

Včeraj bi moral pripluti v Trst Lloydov parnik »Adelsberg«, ki opravlja brzovozno službo na dalmatinsko albanski črti. Med vožnjo, in sicer v višini Durazzo je umrl nenadoma nek moški, pri katerem so se pokazali sumljivi znaki kolere. Truplo so vrgli v morje. Radi tega je dobil parnik brzjavno ukaz, da ne sme pristati v tržaškem pristanišču, marveč mora peljati naravnost v pomorski lazaret pri Sv. Jerneju. Sedaj je v Trstu 15 bolnikov za kolero, internirali pa so radi sumljivih znakov ali ožjega stika z bolniki 43 oseb. Stanje bolnikov se dosedaj ni poslabšalo. — Glede teh novih slučajev kolere je pozvan v Trst nenadoma sanitetni referent avstrijskih železnic vladni svetnik dr. Fried. Ta bo imel nalag, zasledovati slučaje kolere v Italiji in v Trstu. Tudi bo moral voditi železnično - tehnično varnostne odredbe, da se ne zanese kolera potom železnic iz laškega ozemlja. K tem odredbam spada razkuženje železničnih voz, desinfekcija uslužbencev itd. Popolnoma zaprt pa je promet z laškimi mest Caserta, Neapelj, Salerno in Palermu.

Vojno ministrstvo je odredilo glede kolere v Trstu slednje: Iz Trsta došli vojaki morajo ostati 5 dni pod stalnim zdravstvenim nadzorstvom. Rezervisti, nadomestni rezervisti in trajno odpuščeni vojaki, ki hivajo v Trstu, se ne smejo poklicati k orožnim vajam. Dopusti vojakov v Trst so prepovedani. Vojnaštvo se ne sme v nobenem slučaju dirigirati čez Trst.

Vse te odredbe nam kažejo, da stanje kolere v Trstu ni tako nedolžno, kakor ga opisujejo nekateri, in dasi si oblasti prizadevajo na vse možne načine, preprečiti razširjevanje kolere iz Trsta v sosedne dežele.

Dnevne vesti.

+ Dr. Lampe za Ljubljano. Malo čuden naslov, kaj ne? Dr. Lampe pa prijatelji Ljubljane! S te strani Lampe še nismo poznali, a vendar je tako, vsaj tako je čitati črno na belem v sobotnem »Slovencu«. Vse Lampetove misli in želje se sučejo, tako se zatrjuje v »Slovencu«, okrog tega, da postane Ljubljana bogata, velika in srečna. »Moj namen je, pravil Lampe v »Slovenec«, vix Ljub-

ljane narediti obrtni in trgovski centrum bogate dežele, preskrbljene z vsemi prometnimi sredstvi, s evetom kmečkim gospodarstvom in življeno tržišče vseh slovenskih pokrajin. Treba je dati novega duha ljubljanskemu obrtništvu in trgovstvu in združiti vse, ki imajo kaj smisla za gospodarstvo in v Ljubljani se začne novo življenje. Tu naj bi bile skupne gospodarske prireditve, naše razstave in učni zavodi za vse panoge. Vsa ko jemlji naj bi bil v Ljubljani velik sejem za celo Kranjsko in za vse slovenske dežele. — Prav lepi namen in načrti, to se mora priznati. Marsikdo izmed naših čitateljev, ki bo prebral zgoraj citirane stavke, si bo gotovo mislil: »Saj Lampe ni tako napačen človek, kakor smo si ga predstavljali, saj ima tudi on sreča za Ljubljano. Da, prav lepo se čitajo oni stavki in človek bi skoraj prisel v skošnjavo, predragučiti svojo sodo o bivšem kranjskem »finančnem ministru«, aka bi mož ne pokazal takoj tja v deželnem odboru, tako tudi v občinskemu svetu, v trgovski in obrtni zbornici, če bi Ljubljana bila tudi politično homogenna z deželjo.« Torej Lampe je za bogato, veliko in evetovo Ljubljano samo v slučaju, ako ukoni Ljubljansko prebivalstvo svoj tilnik pod klerikalni jarem, aka dovoli, da bodo klerikale v bodoči smeri nemoteno in neovirano rezati jermenia iz kože ljubljanskih davkoplačevalcev ter izjemati v gmotnem ožru Ljubljana kakor zrelo citrono. V tem slučaju je dr. Lampe celo pravljjen, Ljubljancam zidati »Rotundo za velike prireditve«, toda na stroške mestne občine ljubljanske sveda. Za takšno naklonjenost častivrednega gospoda Lampeta, se bodo, o tem smo prepričani, Ljubljanci voditi v bodoči smeri, ki je umaknil izmisljeno in ne temeljni v občini občinstvo. — Po nekem čudežu, ki je izvedenec, je načrtoval, da se v temeljiti zemljepisni izobraženosti, čitateljem onega časopisa pa želimo na taki dušni hrani – dober tek!

+ Čukov pa ni v Ameriki. Iz Clevelandu nam piše prijatelj našega lista: V sobotni izdaji »Slovenca«, z dne 8. julija, sem bral, da se je ustavil prvi »Orel« v Ameriki, in sicer v največji slovenski naselbini v Ameriki, v Clevelandu. To poročilo je popolnoma izmišljeno in ne temeljni na nobeni faktični podlagi. »Slovenec« je najbrž to priobčil, da bi delal reklamo za svoje ljudi v starem kraju. Resnica je samo slednje: V Clevelandu obstoji »Slovenski Sokol« že 15 let. Ustanovil ga je tu splošno znani in tudi po starci domovini znani gospod Anton Klinec, sedaj posestnik na Dolenjskem. In od tega časa je Sokol v Clevelandu vedno napredoval in se čimdalje bolj razvijal. In nikdar ni nihče drugi poskušal, da bi ustavil temu Sokolu enako društvo, in nikdar se tako društvo ustavilo ni. Noben slovenski časopis v Ameriki ni o tem poročal, in posebno ne Clevelandski slovenski časopis »Clevelandsko Ameriko«, ki bi bil v prvih vrst poklicana, da kaj takega omeni. Nadalje omenja »Slovenec« v isti številki, da so zbrali v Clevelandu »katoliško misleči mladeniči« in ustavili »Orla«. »Slovenec« ne razume razmer tukaj, in iz tega pride, da poroča tako, kakor bi poročal iz kake zapisane gorske vasice, o kateri ve, da njegov glas nikdar tja prodrl ne bo. Mi v Ameriki, ne ugajamo nobene politike z vero, kakor dela »Slovenec«. Če vidi »Slovenec«, da je kje v kakem kraju »Sokol«, albo brz, ustavil »Orla«, da ne bo »vera« v nevarnosti. V resnici jim pa gre za obstanek in za lastne žepa. Sokol je tukaj, da telovadi, in ne da ohranjam vero, ker za to so »Marijine družbe«, duhovni in cerkev. Žal, da imate v svoji sredini list, kakor je »Slovenec«, ki je napadel C. M. družbo, ki napada vse, kar je slovensko. Pri nas v Ameriki ne bi mogel takoj delati. Poročilo pa, da se je v Clevelandu ustavil »Orel« je popolnoma izmišljeno ali pa hudobno zlagano. Želeč slovenskemu narodu v starci domovini najboljšega in pravega napredka, Vas srčno pozdravljam — Louis J. Price.

+ Bojkotirajte liberalce. To je deviza naših č

Razgled po slovanskem svetu.

Nemška kolonizacija hrvatskega Zagorja. »Hrv. Slobodi« pišejo iz Ivance: Kakor smo izvedeli, se vrši na plemiškem posestvu klenovnik poskusna parcelacija, samo da se poskuši okoličansko kmetsko prebivalstvo in da se dozve prava vrednost posestva, ki se pa ne namerava proti hrvatskemu kmetovalecu. To posestvo je namenjeno Nemcem. To poskusno parcelacijo vodi učitelj zagrebske protestantske šole, Schumacher, veliki pangerman, rojen v Novi Pazovi, ki dela na to, da naseli Nemce iz Nove Pazove v hrvatskem Zagorju. Tako je že ustanoval konzorcij, ki obstoji iz Nemcev iz Nove Pazove in iz Bačke. V Klenovniku namerava ta konzorcij takoj naseliti Nemce, zgraditi jim nemško šolo in protestantsko cerkev.

Izlet Čehov na slovanski jug. Povodom sokolskega zleta v Zagreb prirede Čehi več izletov na slovanski jug. In sicer prirede tri izlete: 1. Izlet v Bosno, Hrcegovino in Dalmacijo; 2. Izlet v Opatijo, Cirkvenico, Kraljevico, na Krk, Baško, Rab, v Pulj, na Brionske otroke, v Trst, Benetke in Postojno; 3. Izlet v Opatijo, Postojno in Ljubljano. Udeležniki prvega izleta pridejo v Pulj 21. avgusta opoldne, v Trst pa 22. avgusta zjutraj. Isteča dne popoldne se odpeljejo v Postojno, od tod ponoski skozi Ljubljano proti Zidanem mostu. Udeležniki drugega izleta pridejo 17. avgusta zvečer v Pulj, 18. avgusta se odpeljejo v Trst, od tod se odpeljejo v Benetke. 20. avgusta popoldne pridejo v Postojno. — Udeležniki tretjega izleta pridejo 15. avgusta v Opatijo. Zvečer se odpeljejo v Postojno, kjer bodo prenočevali. 16. avgusta po kosišu se odpeljejo v Ljubljano, od koder se zvečer odpeljejo proti Zidanem mostu.

Kakšne so vesti iz Albanije? Te dni so priobčili listi tole brzjavko: »Berane, 2. avgusta. Iz Peči je poslan bataljon nizamov v selo Ise Boljetinac, da ga vjame. Toda Ise ni bilo doma. Okrog hiše so mu postavili stražo, v vasi pa so pričeli s hišnimi preiskavami. V tem času je bil Isa v neki sosedni vasi. Ko je izvedel, da so mu vojaki obkolili hišo, je z največjo hitrostjo zbral nekaj mož ter se napotil na nizame. Drugi dan je zopet prišla vojska pred Isino hišo, toda njega zopet ni bilo doma...« Zuano je, da biva sedaj Isa Boljetinac na Sokolice, na gori, kamor se pride iz Mitrovice v poltretji ura. V Mitrovici tabori turška vojska, ki šteje 10.000 mož. Če bi torej bila vest, da so se Turki odločili resno nastopiti proti Isi Bojetinacu, resnična, potem bi pač poslali proti njemu vojake iz Mitrovice, ki leži tik ob vznožju Sokolice, ne pa iz Peči, kraj, ki je oddaljen najmanj 15 do 20 ur hoda od Sokolice. Vrhutega razsaja v Peči med vojaki in med civilnim prebivalstvom kolera, za to je docela izključeno, da bi turška vojna uprava, čeprav je prav ravnodušna glede sanitarnih varnostnih odredov, rabila za vojne operacije — okuženo vojsko. A še nekaj je, kar kaže ono vest v pravi luči. Na Sokolici ni nobene vasi, a tudi v bližnjem sosedstvu ne. Na Sokolici in na Bojetinah so samo posanne kmetije s takozanimi kulami, a nobenih vasi. Isa Boljetinac sam nima sedaj niti hiše, niti kule, ker so mu oboje Turki novembra meseca leta 1908. razrušili. Iz povedanega je razvidno, koliko je dati na razne senzacionalne vesti iz Albanije.

Razne stvari.

* **Izzeljevanje Bosancev v Turčijo.** Minuli teden je prišlo v Belgrad sto Bosancev, ki so po kratkem odmoru odpotovali naprej. Grelo namreč v Turčijo, kjer jim je turška vlada nakazala brezplačno velika posestva.

* **Atentati na železnice se kako nevarno množe na Francoskem.** Na progi Pariz-Tour so porezali neznanati atentatorji na treh mestih brzjavne in telefonske zice. Tudi so poškodovali železniške signalne naprave pri važnem železniškem križišču v Lorientu.

* **Pošta v zraku.** Med Londonom in Windsorom, kakih 30 km v ravni črti, hočejo vpeljati pošto na letalnih strojih. Za to pošto so namenjeni posebni zaviti po K 1:20 in dopisnice po 60 v. Mogoče bo poslati ta pisma in te dopisnice po celiem svetu. Podjetje je dobilo že dovoljenje višje poštne uprave in je zamišljeno samo za nekaj časa ter naj služi dobrodelenim namenom in izpopolnjenju prakse v letanjtu.

* **Nesrečna vožnja.** Berolinski krojč Löwenberg se je peljal s svojo soprogo in z dvema zakonskima, s katerimi je v ozki prijateljski zvezzi, po cesti Belle Alijanze. Hotel je poskusil svoj nov voz in konje. Ze zunaj mesta splašila sta se konja in za-

cela silno dirjati. Med dirom sta padli iz voza obe ženski in se smrtno nevarno ranili. Konje je ustavljal končno neki stražnik.

* **Smrti in umiranju.** Povodom vseučiliške slavnosti v Berolinu je predaval profesor Friderik Kraus o smerti in umiranju. Njegov govor je bil globoko razmišljen in pretresujoč. Profesor Kraus se je postavil na stran onih, ki vidijo v smerti in v umiranju notranje organske procese in pravijo, da je vse življenje neprestano umiranje in neprestano nastajanje. Tvarina, iz katere se zgradi organizem, se neprestano tvori in razkranja. K sklepnu svojega govora je omenil profesor Kraus: Prijazna je smrt le, ko je pobesila bakljo, prej nima smrt nič estetičnega. Tudi kjer je smrt tolažnica, naleti izpočetka na gluhu ušesa, ali pa jo pozdravijo s trepetom. Marsikoga sem že pripejal pred temna vrata, močne in slabе, videl sem, kako so se izgubljale njih vprašajoče oči v zijočem breznu in navadno mi je bilo lažje pri sreču, ko sem videl, kako so se pogregali v meglji, ki je legla na bolečine in jim zakrivala vse, tudi takozvani drugi svet.

* **Požar pri Franzensfeste.** Gozdovi pri Franzensfeste so v soboto še vedno goreli. V petek je zapalil močan veter, ki je ogenj še bolj podnetil in napravil skoro vsako rešilno akcijo nemogočo. En cel lovski bataljon je naporno delal, da je izsekal neko strmo dolino, da je na ta način preprečil da se ne požar razširil na kraj. Da preprečijo preskok ognja v Pusterško dolino in proti Valsu, so odpolali stotnji pionirjev iz Trienta. Delo je zelo težavno, ker se smer vetra vedno menjava in morajo pogosto prenehati z delom, da ne pridejo v nevarnost ljudje. Defreggerjevo višo, ki je polna izvrstnih umotvorov in katero požar zlasti hudo ogroža, so morali izprazniti. Za kraj sam in za trdnjava sedaj ni več nevarnost za postajališče ker divja požar le par sto metrov od postaje in zanaša veter iskre celo na tir. Tudi vrok požara je že znan. Dva delavca sta si kuhalo v gozdu kosišu in sta pozabila ogenj pogasiti. Že ob 3. popoldne je začelo v sredo goreti.

Gospodarstvo.

Suša. Z Dolenskega se nam piše: O grozni vročini pišemo, ne razmišljujemo pa o nasledkih te vročine. Na Dolenskem je doslej bila huda vročina; ob morju na Primorskem ni bila hujša. V Gorjancih je bilo nekaj dežja, dergod panikjer že več ko tri tedne. V Belikirjini je navadno bolj vročje, saj je vegetacija tam za 14 dni naprej, letos pa je bila tam tropična vročina. Po Gorenjskem, v kamniškem okraju je bilo večkrat kaj dežja, na Dolenskem ne. Kulture so v kamniškem okraju precej lepe, pri nas na Dolenskem ne. Najboljši travniki ne bodo dali ene četrte in otave normalnih let. Prva košnja je bila obilna, detele so bile lepe, ali vse to ne zadošča za toliko živine, kakor je imamo na Dolenskem. Paše ne bo in krmili smo nespametno, ko smo imeli dosti. Pa živina se bo že preživila, ljudje pa ne lahko. Zimska žita, oves, so dobro obrodila, — ali zdaj: fišola ne bo, zelja, repe, ajde ne bo dosti. Tri pridelki dajo polovico živeža na naši kmetiji. To kar bo, bo dobro, imelo bo dosti sladkorja — ali zimska žita ne bodo mogla nadomestiti pomankanjanja navedenih živil. Treba bo več kav, da bo mleko več redilo, in več kokoši. Vinograd bo nemara dobro rodil, ali kaj vino, če ni kaj v želodcu! Mrva bo draga; prišli jo bodo iskat iz drugih dežel in naš kmet bo po pradal, da bo dobil kaj denarja za državne državne in za svoje škarpe, pa bo potem njemu na podu primanjkkvalo. Pesa, korenje ne moreta naprej. Ta dva sedeža in nekaj koruze dajeta mast svinčetom; svinška mast bo draga in nemara tudi svinjina. Na deželi bodoemo že kako prebili dolgo zimo, kako bodo v mestih in večjih mestih, je pa druga; kmet ne bo imel kaj prebitka, bode moral še sam kupovati spomladni žito, ker bo to, kar ga ima, moralno nadomeščati koruzo, ajdo. Tako je in bo na Dolenskem. Na Notranjskem je ravno tako, ob Primorju je hujše, na slov. Štajerju je tako, kakor je na Dolenskem. Sadja tudi ne bo dosti. Tako pa je po vsej Evropi. — Kat. duhovniki nečejo prirjeti procesij za dež. Vsegamogočini so, pa vendar nečejo, dokler ne bodo farovske grezniche prav hudo smrdle in zanesljivo oznajevale dež; potem dobimo procesije.

* **Hmelj.** Norimberk 30. julija 1911. Iz vseh delov dežele došla neugodna poročila so povzročila, da je cena lanskemu prideku, katerega je pa že prav malo, poskočila za 50 M (30 K) za 50 kg. Letošnjega hmelja došlo je tu sem iz Štajerskega, Ogrskega in iz Tettnauga na Vrtemberškem ter se prodajo v malih množinah po 5–72 K za 1 kg (v Žalcu plačujejo le 4–42 K). Pri vstopnem

nahajajoči suši, katera oropa zemljo zadnjih ostankov blagodejne vlažnosti, pojema vsaki dan upanje hmeljarjev na zboljšanje žalostnega položaja. — Žiga Utitz.

* **Smrti in umiranju.** Povodom vseučiliške slavnosti v Berolinu je predaval profesor Friderik Kraus o smerti in umiranju. Njegov govor je bil globoko razmišljen in pretresujoč. Profesor Kraus se je postavil na stran onih, ki vidijo v smerti in v umiranju notranje organske procese in pravijo, da je vse življenje neprestano umiranje in neprestano nastajanje. Tvarina, iz katere se zgradi organizem, se neprestano tvori in razkranja. K sklepnu svojega govora je omenil profesor Kraus: Prijazna je smrt le, ko je pobesila bakljo, prej nima smrt nič estetičnega. Tudi kjer je smrt tolažnica, naleti izpočetka na gluhu ušesa, ali pa jo pozdravijo s trepetom. Marsikoga sem že pripejal pred temna vrata, močne in slabе, videl sem, kako so se izgubljale njih vprašajoče oči v zijočem breznu in navadno mi je bilo lažje pri sreču, ko sem videl, kako so se pogregali v meglji, ki je legla na bolečine in jim zakrivala vse, tudi takozvani drugi svet.

* **Dobavni razpis.** C. kr. ministrstvo za javna dela naznana trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da si namerava c. in kr. vojno ministrstvo pri malih obrtnikih zagotoviti za leto 1912, 1913 in 1914 različne predmete iz usnja za vojaške opravo. Dobavit je vsakovrstne čevlje, jermenja, tornistre, taške itd. Vsak obrtnik se more ali kot član kake na podlagi obrtnega reda ustanovljene obrtne zadruge ali pa kot član zadruge osnovane na podlagi zakona z dne 9. apr. 1873. drž. zak. štev. 70 (produtivne zadruge) udeležiti dobave; v obeh primerih mora posredovati dotična zadruga. Ponudbe je vložiti, kolkovane s kolekom za 1 K najkasneje do 7. septembra 1911, 12. ure opoldne pri oni trgovski in obrtniški zbornici, v katere okolišu ponudniki biva, na Kranjskem torej pri trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani. Natančnejši pogoji, ponudbeni vzorci, seznam predmetov in cen so v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

* **Semen za ječmen.** Dne 23. avgusta 1911. bo v Miškovcu semenj za ječmen. Spored in izpisek iz poslovnega reda sta na vpogled v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

* **Izdajatelj in odgovorni urednik:** Rasto Pustoslemšek.

Umrl so v Ljubljani:

Dne 3. avgusta: Fran Marinšek, sin gledališkega hišnika, 10 mesecev, Trnovski pristan 4. — Sestra Alfonza Vabič, usmiljenka, 48 let, Radeckega cesta 11.

Dne 5. avgusta: Marija Suligoj, rejenka, 3 mesece, Poljanska cesta 36. —

V deželnih bolnicah:

Dne 2. avgusta: Josip Makovec, rudar v p., 59 let. — Fran Judež, sin železniškega delavca, 2 dni. — Antonija Cerne, zasebnica, 64 let.

Dne 3. avgusta: Julijana Knez, gostilničarka, 24 let.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurz dunajske borze 7. avgusta 1911.

Maločebni posojilj.	Denarji	Blagovni
4% majeva renta	92:25	92:45
4:2% srebrna renta	95:85	96:05
4% avstr. kronска renta	92:15	92:35
4% ogr.	91:10	91:30
4% kranjsko „deželno“ posojilj	94:50	95:50
4% k. o. čelke dež. banke	93:65	94:65

Srečke iz I. 1860 1/2.

1864	423:50	435:50
" " 1864	595:50	607:50
" " zemeljske I. izdaje	307:—	319:—
" " II.	292:75	298:75
" " ogr.	280:85	286:85
" " ogr.	249:75	255:75
" " dnm komunalne	508:75	520:75
" " avstr. kreditne	504:—	516:—
" " ljubljanske	86:50	92:50
" " avstr. rdč. krila	74:—	80:—
" " ogr.	48:90	54:90
" " basilika	37:50	41:50
" " turške	252:75	253:75

Božnice.

Ljubljanske kreditne banke	469:—	471:—
Avstr. kreditnega zavoda	660:75	661:75
Dunajske bančne družbe	549:25	550:25
Južne železnice	122:75	123:75
Državne železnice	745:75	746:75
Alpine-Montan	835:50	836:50
Ceške sladkorne družbe	328:—	330:—
Zivnostenoske banke	280:50	281:50

Prijeten hišni posestnik se želi
poročiti tako s ženo, ki je kakih 40 let stara
in ima nekaj premoženja.

Ponudbe s sliko naj se posiljajo na
upravnštvo "Slovenskega Naroda" pod
"Hišni posestnik".

2673

Dama

491

ki ji je kaj ležeče na zdravem negovanju kože, zlasti
ki koče odpraviti pege kateri
tudi dobiti in ohraniti nežno
mehko kože, se umiva le z
ili jinim mlečnim
mlatom s konjčkom
(zaščita lesen konjček).
Bergmann & Co., Dedin o. L.
Komad po 80 v se dobi
vseh lekarnah, drogerijah in
trgovinah s parfumi.

Odda se takoj 2652
lepo stanovanje v vili

obstoječe iz 4 sob, kopalnice, sobe za
služenje, zapre verande, z uporabo
vrtu ter električno razsvetljavo.

Poizve se Grubarjevo nabrežje 16.

V novozgrajeni hiši na Poljanski cesti 71
se oddajo za novembrov termin

stanovanja

s 3 oziroma 4 sobami in pritiklinami,
dalje 2445

velika, na novo urejena
prodajalna.

Natančneje se izve istotam.
Janko Predovič v Ljubljani.

Oglejte si!

veliko zaloge koles z originalno znamko
„Puch 1911“
pri Fr. Čudnu, trgovcu v Ljubljani

Prešernova ulica — samo nasproti frančiškanske cerkve.

Raznih znamk kolesa od K 110 — naprej vedno v zalogi.

Zaloga šivalnih strojev:

Singer in Ringschiff.

Pouk za vezenje s strojem brezplačno. 918

Ceniki zastonj in poštne proste.

Edino zastopstvo za Kranjsko!

ANTON ŠARC, LJUBLJANA.

Izdelovanje perila, pralnica in
svetlolikalnica, električni obrat,
priporoča zelo dobro in solidno
izdelano perilo po nizkih cenah.

TETRA

srajce za gospode v različnih
barvah, dobre kakovosti, iz-
borna noša, posebno priporoč-
ljivo za osebe, ki se rade pote
in zoper prehlad. Dobi se blago
:: in po meri izdelano perilo. ::

Vzorci na razpolago.

1977

Stanovanje

obstoječe iz 2 sob, kuhinje in pritiklin,

se z novembrom odda mirni stranki.

Poizve se na Grubarjevo nabrežju
št. 18, pri hišniku. 2667

Dobro rodbinsko kavo

2672 Več dobre ohranjenih
motornih koles
različne močnosti, z ali brez stranskega
 sedeža, ima ceno napredaj,
Karel Čamernik, Ljubljana, Du-
najska cesta št. 9.

Na ogled in poskušnjo ravnotam.

Lokal

pripraven za trgo-
vino ali obrt, na
Kongresnem trgu
št. 13

se odda v najem
s 1. novembrom.

Odda se za novembrov termin

hlev

s pritiklinami za 4 konje — nadalje
suhu in prostorno

skladišče.

Natančneje se pojstva na
Marije Terezije cesti 16, pri Levu'
I. nadstr. od 1. do 2 ure popoldne.

Zaradi pozne sezije
Trokavice!

svilnate in pletené po znižanih cenah.

Ljubljana, Dunajska cesta 12, v Matianovi hiši.

667 Za obla naročila se priporoča
OTILJA BRAČKO.

Ant. Krejčí

Ljubljana, Wolfova u. št. 5.

priporoča svojo bogato zaloge
načmodernejših, najfinjejših

cilindrov,
klobukov,
slamnikov in čepic.
Blago ceno in solido.

Fotografske aparate

kakor tudi vse v to stroko spadajoče
potrebščine ima v zalogi

fotomanufaktura in drogerija

„Adrija“

oblastveno koncesijonirana prodaja strupov

2798 v Ljubljani,

Selenburgova ulica št. 5.

Temnica na razpolago.

Zunanja naročila z obratno pošto.

Zahtevajte cenike!

Proti

zobobolu in gnjilobi zob

izbirno deluje dobro znana

antiseptična

Melusine ustna

in zobna voda

ki utrdi dlesno in odstranjuje

neprjetno sapo iz ust.

1 steklenica z navodilom 1 krono.

Deželna lekarna Milana Leusteka

v Ljubljani, Rosiljeva cesta št. 1

poleg Franc Jožefovega jubilejnega mostu.

V tej lekarni dobivajo zdravila tudi člani

bolniških blagajn juž. Zeleznice, c. k. tobačne

tovarne in okr. bol. blagajne v Ljubljani.

Melusine-ustna in zobna voda.

Sunja, Hrvatsko, 22. februarja 1908.

Blag. gospod lekarnar!

Prosim vlijedno, pošljite mi zopet

tri steklenice. Vaše izbirno delujeće

antiseptično melusine-ustne zobe

vode, katera je neprekosljivo sredstvo

zoper zobobolj, utrija dlesno in od-

stranja neprjetno sapo iz ust. Za

ohranjenje zob in osveženje ust boj

vsakomur kar najbolje priporočal.

Spoštovanjem

Mato Kaurinovič, kr. pošte meštar.

priredi že mali dodatek „pravega :Francka:“ s kavnim mlincem iz tovarne Zagreb. Le vsled svoje nedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kakovosti je našel pravi Franck toli priljubljeni sprejem v slehernem gospodinjstvu.

Lepo stanovanje

s 3 sobami, kuhinjo, shrambo, nekaj vrtu in pritiklinami se odda od 1. septembra naprej v Bohoričevi ulici 16. — Poizve se istotam. 2643

2 stanovanji 2

po 3 velike sobe se z novembrom oddasti. Pojasnila pri M. Krištofič-Bučar.

2634

Elegantno stanovanje

obstoječe iz 4 sob, kopalnice, poselske sobe in z vsemi drugimi pritiklinami, s krasnim razgledom, se da z novembrovim terminom ev. tudi preje v najem.

Naslov v upravnštvo »Slov. Naroda«.

Isče se zanesljiv praktično izvežban

mizarski delovodja.

Teoretično izvežban ima prednost.

Ravnotam se sprejme samostojna

korespondentinja

veča slovenske in nemške stenografije ter strojepisja. Veča laške korespondence imajo prednost.

Ponudbe z navedbo referenc ter zahtevo plače se naj vpošljijo pod »podjetje« na upravnštvo »Sl. Nar.«

St. 25343

Razglas.

C. kr. ministrstvo za notranje zadeve objavilo je z razpisom z dne 1. avgusta 1911 št. 5529/5, da se je pripetilo v Trstu od 4. junija t. l. vstreši slučaje na ladjah, 26 silajev kolere in obenem odredilo petdnevno zdravstveno nadzorovanje vseh iz Trsta dohajajočih oseb, kakor to že velja za dohajajoče iz Italije in Carigrada.

Da se zamore to nadzorovanje točno izvršiti, zato odreja mestni magistrat, da vsi hotelirji, gostilničarji in sploh vsi, ki oddajajo prenočišča ali

stanovanja, ravnotako tudi poglavari družin glede družinskih udov naznanijo takoj vsakega iz Trsta došlega pri mestnem zglaševalnem uradu, v slučaju sumljivega obolenja pa to nemudoma prijavijo.

Zdravstveno nadzorovanje se vrši za čas petih dni, brez osobnega nadzorovanja in brez omejitve prostega prometa.

Prestopki proti tej odredbi se bodo v zmislu ministrske naredbe z dne 30. septembra 1857 drž. zak. št. 198 kaznovali.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 4. avgusta 1911.

Za oskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni c. kr. deželne vlade svetnik: Laschan I. r.

Prva največja eksportna tvrdka ur, zlatnine in srebrnine

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg (nasproti rotovža) in Sv. Petra cesta 8

Nikelasta moška ura z verižico od K 4·50 naprej

Prava srebrna 9·70

14 kar. zlata 44—

Nikelasta damska .. z verižico 8·50

Prava srebrna 9·50

14 kar. zlata 20—

Uhani zlato na srebro 1·80

14 kar. zlati uhani 4·50

Lastna tovarna ur v Svici.

Tovarniška znamka „Iko“.

Telefon št. 273.

Telefon št. 273.

4 1 0 | 2 0 Xapuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vsek vrst po dnevnem kurzu.

Stanovanje

obstoječe iz 2 sob, kuhinje in pritiklin,

se z novembrom odda mirni stranki.

Poizve se na Grubarjevo nabrežju

št. 18, pri hišniku. 2667

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2.

Reservni fond 610.000 krov.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

33

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih